

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Lovsekretariatet
Christiansborg
1218 København K

Dato: 13. oktober 2010
Kontor: Civil- og Politiafdelingen
Sagsnr.: 2010-152-1813
Dok.: JEE43547

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. S 48, som medlem af Folketinget Peter Skaarup (DF) har stillet til justitsministeren den 5. oktober 2010.

Lars Barfoed

/

Carsten Kristian Vollmer

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. S 48 fra medlem af Folketinget Peter Skaarup (DF):

”Finder ministeren, at den nuværende indsats mod hooliganisme er tilstrækkelig, og hvordan agter ministeren i afkræftende fald at håndtere problemet, idet der blandt andet tænkes på episoden i Parken den 19. september 2010, da Brøndbyfans raserede en tribune og udsatte andre gæster på stadion for stor fare?”

Svar:

1. Indledningsvis bemærkes, at spørgsmålet kun kan besvares fyldestgørende, hvis der indhentes udtalelser fra Københavns Politi og Rigspolitiet, der inddrager den konkrete episode, som der henvises til i spørgsmålet.

Spørgsmålet kan derfor ikke besvares inden for de rammer, der gælder for S-spørgsmål, jf. herved Folketingets Forretningsorden § 20, stk. 1 og 2, som senest affattet ved Folketingsbeslutning nr. 167 af 1. juni 2007.

2. Jeg kan imidlertid mere generelt om politiindsatsen mod fodbolduroligheder henvide til Justitsministeriets besvarelse af 10. marts 2010 af spørgsmål nr. 675 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, hvor politiets strategi på området er nærmere beskrevet.

Som det fremgår af den nævnte besvarelse, suppleres og understøttes politiets strategi i forbindelse med fodboldkampe bl.a. af lov nr. 307 af 30. april 2008 om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, der har til formålet at forbygge uroligheder og øge sikkerheden for tilskuere og andre tilstedeværende ved bestemte idrætsbegivenheder. Med loven blev iværksat en række initiativer med henblik på at sætte ind over for uroligheder i forbindelse med fodboldkampe.

Loven indeholder tre hovedelementer:

- indførelse af en autorisationsordning for kontrollører ved bestemte idrætsbegivenheder,
- indretning og godkendelse af stadioner mv., og
- meddelelse af generel karantæne mod at opholde sig ved bestemte idrætsbegivenheder.

For så vidt angår muligheden for at meddele en generel karantæne følger det af lovens § 2, at en person, når det er nødvendigt af hensyn til opretholdelse af ro og orden, kan meddeles generel karantæne, hvis der er begrundet mistanke om, at den pågældende i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed har begået en eller flere nærmere opregnede lovover-

trædelser, og der er bestemte grunde til at antage, at den pågældende el-
lers på ny vil foretage strafbare handlinger inden for det område, som
karantænen vil omfatte.

En generel karantæne meddeles af den lokale politidirektør for et bestemt
tidsrum på indtil 2 år, jf. lovens § 2, stk. 3 og § 3, stk. 1.

3. Politiets indsats i forbindelse med fodboldkampe vurderes løbende af
Rigspolitiet, og ændres i takt med udviklingen på området. I den forbin-
delse er der som et yderligere initiativ medio 2009 nedsat en bredt sam-
mensat national følgestab på området. I staben indgår repræsentanter fra
politikredse og relevante afdelinger i Rigspolitiet. Stabens overordnede
formål er at følge politiets indsats på fodboldområdet.

Politiets indsats på fodboldområdet er tillige løbende genstand for drøf-
telse i politiets øverste ledelsesfora som led i opfølgningen i forhold til de
særligt prioriterede indsatsområder i flerårsaftalen for politiet og ankla-
gemyndigheden 2007–2010.

Det er min opfattelse, at der med de igangsatte initiativer er givet politiet
et solidt grundlag til at dæmme op for den hårde kerne af personer, som
giver anledning til uroligheder i forbindelse med navnlig større fodbold-
kampe. Det er samtidig mit indtryk, at klubberne er deres ansvar bevidst,
og at man fra klubbernes side gør en betydelig indsats for at komme pro-
blemerne med uroligheder i forbindelse med fodboldkampe til livs.

Imidlertid er jeg parat til at se nærmere på relevante forslag, hvis politiet,
fodboldklubberne eller andre måtte vurdere, at lovgivningen ikke inde-
holder tilstrækkelige ”værktøjer” på området. Det er helt uacceptabelt, at
en gruppe uromagere gennem hærværk, chikane og vold skaber utryghed
blandt andre tilskuere og idrætsudøvere m.v. udover de materielle skader,
de er skyld i.